

عنوان مقاله:

نقش حمل و نقل انسان محور در پایداری اجتماعی شهرها نمونه موردی: بلوار دانش شهر کاشان

محل انتشار:

فصلنامه برنامه ریزی توسعه شهری و منطقه ای، دوره 1، شماره 1 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

احمد پوراحمد - استاد دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران.

محسن کلانتری - دانشیار دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران.

امیر اشنویی - دانشجوی دکتری جغرافیا، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران.

مهدی مولایی آرانی - کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه شیراز.

خلاصه مقاله:

در کشورهای پیشرفته و صنعتی غربی و حتی کشورهای جنوب شرق آسیا سالهای زیادی است که تلاش کرده اند تا مبانی حمل و نقل پایدار و فعال بر مبنای پیاده مداری و دوچرخه سواری را در میان مردم ترویج کنند. در این کشورها در راستای افزایش ایمنی دوچرخه سواری و پیاده روی، مسیرهای ویژه‌ای را تدارک دیده اند که علاوه بر شاخص زیبایی، ترغیب کننده دوچرخه سواران میباشد. در کشور ایران نیز هرچند دیر اما چند سالی است که در شهرهای گوناگونی این طرح پیاده شده است. مردم کاشانهم در زمره ساکنان شهرهای تاریخی ایران هستند که سابقه دیرینه ای در استفاده از دوچرخه دارند. بر این منوال و در شرایط کنونی که وسایل نقلیه موتوری مشکلات زیادی پدید آورده‌اند بررسی جایگاه دوچرخه در نظام حملونقل شهری کاشان ضرورت دیده شده است. هدف پژوهش حاضر بررسی موانع دوچرخه سواری در کاشان و عوامل موثر در افزایش استفاده از آن میباشد. پس از مطالعه کتابخانه ای و بررسی مبانی نظری موضوع، داده‌های موردنیاز به شیوه پیمایشی با استفاده از پرسشنامه جمع آوری و با روشهای آماری توصیفی و استنباطی (آزمونهای پیرسون، تی و فریدمن) با بهره گیری از نرم افزار SPSS تجزیه و تحلیل شد. نتایج نشان میدهد مهمترین مانع عدم استفاده از دوچرخه ترس از تصادف با وسایل نقلیه موتوری میباشد. بین استفاده از حمل و نقل انسانمحور با متغیرهای میزان آگاهی و وضعیت فضای کالبدی مسیرهای دوچرخه سواری رابطه معنیداری وجود دارد.

کلمات کلیدی:

دوچرخه، حمل و نقل انسانمحور، مسیرهای ویژه دوچرخه، شهر کاشان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/686086>

